

SUOMEN SÄÄDÖSKOKOELMA

Julkaistu Helsingissä 22 päivänä maaliskuuta 2011

251/2011

Maa- ja metsätalousministeriön asetus

maatalouden ympäristötuen perus- ja lisätoimenpiteistä ja maatalouden ympäristötuen erityistuuista annetun maa- ja metsätalousministeriön asetuksen muuttamisesta

Annettu Helsingissä 18 päivänä maaliskuuta 2011

Maa- ja metsätalousministeriön päätöksen mukaisesti muutetaan maatalouden ympäristötuen perus- ja lisätoimenpiteistä ja maatalouden ympäristötuen erityistuuista annetun maa- ja metsätalousministeriön asetuksen (503/2007) 5 §:n 2 momentti, 7 §:n 1 ja 2 momentti, 9 §, 37 §:n 1 ja 4 momentti, 40 §, 47 §:n 1 ja 3 momentti sekä 49 §,

sellaisina kuin niistä ovat 5 §:n 2 momentti ja 9 § asetuksessa 246/2009, 7 §:n 1 ja 2 momentti sekä 47 §:n 3 momentti asetuksessa 1370/2009, 37 §:n 1 ja 4 momentti asetuksessa 662/2007 ja 40 § asetuksessa 339/2008, sekä

lisätään 41 §:ään, sellaisena kuin se on asetuksessa 246/2009, uusi 2 momentti seuraavasti:

5 §

Monivuotisten nurmipeltojen perustaminen

Kasvusto voidaan perustaa jo edellisenä vuonna suojaviljan tai muun suojakasvin kanssa tai sänkeen kylvämällä. Monivuotiset nurmipelto voi myös olla aiemmin perustettuja monivuotisia nurmia. Kasvuston perustamisen yhteydessä vähäinen lannoitus 3 luvun mukaisesti on mahdollista peittävän kasvuston aikaansaamiseksi. Monivuotiset nurmipelto on säilyttävä samalla lohkolla vähintään kaksi kasvukautta ja ilmoitettava tällöin luonnonhoitopeltojen monivuotisina nurmina.

7 §

Monimuotoisuuspeltojen perustaminen

Monimuotoisuuspelto on perustettava niittykasvien, riistakasvien tai maisemakasvien siemenseoksilla kylvämällä viimeistään 30

päivänä kesäkuuta. Riista- ja maisemakasvit on kylvettävä vuosittain. Kylvettäessä on pyrittävä riittävän kasvuston aikaansaamiseen. Monimuotoisuuspellon kasvustoa ei saa perustaa suorakylvämällä nurmeen. Sänkeen kylvö ja kotimaisten siementen käyttö on suositeltavaa. Riistasiemenseoksella perustettuja monimuotoisuuspeltoja ei saa perustaa lähelle vilkasliikenteisiä teitä, joiden liikenteisyys on yli 3 000 autoa vuorokaudessa.

Niittykasvien siemenseoksessa on oltava nurmiröllin, lampaannadan tai jäykkänadan ja vähintään yhden monivuotisen niittykasvin siemeniä. Niittykasvi voi olla harakankello, valkoailakki, ahdekaunokki, keltasauramo, ketoneilikka, mäkitervakko, nurmikohokki, purtojuuri, puna-ailakki, päivänkakkara, ruusuruoho, särmäkuisma tai muu vastaava niittykasvi. Apilat eivät ole hyväksyttäviä niittykasveja. Lisäksi niittykasvien siemenseoksessa voi olla yksivuotisten kasvien kuten ruisvirnan tai hunajakukan siemeniä. Maisemakasvien siemenseoksessa on oltava vähintään kahden seuraavan kasvin siemeniä: auringonkukka, hunajakukka, sinimailanen,

persianapila, keltalupiini, ruisvirna, ruiskau-
nokki, malva, kehäkukka, valko- ja keltame-
sikkä. Maisemakasviseoksessa voi olla myös
nurmi- ja heinäkasvien siemeniä, mutta nii-
den osuus siemenseoksessa saa olla enintään
30 prosenttia. Riistakasviseoksessa on oltava
vähintään kahden seuraavan kasvin siemeniä:
viljat, tattari, auringonkukka, öljypellava,
herne, rypsi, rapsi, sinappi, rehukaali, rehu-
rapsi, öljyretikka, rehujuurikkaat (rehusokeri-
juurikas, naattinauris tai turnipsi), heinäkasvit
ja apilat. Heinäkasvien ja apilan riistakasvise-
oksessa on aina oltava myös jonkun yksivuot-
tisen kasvin, joka ei ole heinäkasvi tai apila,
siemeniä. Riistakasvit voidaan kylvää kasvi-
lajeittain kaistoina.

9 §

Toimenpiteen kohde

Viljelijän on noudatettava peltokasvien ja
viljelemättömien peltolohkojen lannoituk-
sessa tässä luvussa säädettyä. Pysyvien kas-
vien ja puutarhakasvien osalta on noudatet-
tava, mitä 4 luvussa säädetään.

37 §

Tuhoeläinten tarkkailumenetelmien käyttö

Ryhmän 1 ja 2 puutarhakasvien ja siemen-
mausteiden alasta on oltava vuosittain vähin-
tään 50 prosenttia sellaisten kasvien viljelyk-
sessä, joilla esiintyvien tuholaisten seurantaan
on saatavilla tai käytettävissä liimapyy-
dyksiä tai feromoniansoja. Tällaisia kasveja
ovat kaalit, lanttu, nauris, sinappi, syötävät
sipulikasvit, porkkana, punajuurikas, selleri,
persilja, palsternakka ja muut sarjakukkaiset
kasvit (kuten anis, korianteri), kumina, herne,
omena, luumu, makea pihlaja, herukat, man-
sikka ja vadelma.

Tuholaisten tarkkailua on tehtävä seuraavilla
kasveilla ja niiden tuholaistoilla:

- 1) kaalikasvit: pikkukaalikärpänen, isokaalikärpänen, kirpat, rapsikuoriainen;
- 2) omena: omenäkääriäinen, pihlajanmarjakoi;

- 3) luumu: luumukääriäinen;
- 4) makea pihlaja: pihlajanmarjakoi;
- 5) herukat: herukansilmukoi, herukkala-
sisiipi;
- 6) vadelma: vattukuoriainen;
- 7) mansikka: ripsiäiset, lehtikirvat, luteet;
- 8) herne: hernekääriäinen;
- 9) porkkana: porkkanakemppi, porkkana-
kärpänen;
- 10) punajuurikas: juurikaskärpänen, luteet;
- 11) sipulikasvit: sipulikoi;
- 12) kumina: kuminakoi.

40 §

Valumavesien käsittelymenetelmät

Valumavesien käsittelymenetelmiä ovat
säätosalaojitus, säätökastelu ja kuivatusve-
sien kierrätys. Säätosalaojitus on toteutettava
salaojituksena, jonka kuivatustehokkuutta
voidaan säätää. Tasaisilla mailla veden sääte-
lyyn on oltava keskimäärin yksi säätökaivo
1,5 hehtaaria kohti. Toteutettavista toimenpi-
teistä on pidettävä hoitopäiväkirjaa, johon on
merkittävä tehdyt säätö-, hoito- ja huoltotoi-
menpiteet.

41 §

*Viljelyedellytykset luonnonmukaisessa
tuotannossa*

Maatilan, jolla koko sopimusala on nur-
mea, sadon käyttämisestä luonnonmukaista
kotieläintuotantoa koskevan sopimuksen teh-
neen maatilan karjan rehuksi on tehtävä kir-
jallinen sopimus yhteistyötilan kanssa. Sopi-
muksesta on toimitettava jäljennös toimival-
taiselle elinkeino-, liikenne- ja ympäristökes-
kukselle.

47 §

*Luonnon ja maiseman monimuotoisuuden
edistäminen*

Viljelijän on perustettava ja hoidettava tai
hoidettava kasvi- ja eläinlajien säilymisen ja
lisääntymisen sekä viljelymaiseman kannalta

tärkeitä alueita tai kohteita. Tällaisia ovat esimerkiksi pellon ja tien tai pellon ja vesistön väliset reuna-alueet, peltojen metsäsaarekkeet, uhanalaisten lajien esiintymispaikat, pienet kosteikot ja tulvapellot, lintujen pesintä-, ruokailu- ja levähdysalueina toimivat pellot, perhosten elinympäristöt ja muut monimuotoisuuspellot sekä pelloille perustettavat luonnon monimuotoisuuskaistat. Toimenpiteinä voivat olla puiden ja pensaiden raivaus, laidunnus ja niitto. Lisäksi voidaan toteuttaa muita erityisiä hoitokeinoja, kuten kullotusta. Toimenpiteisiin voi kuulua myös kohteilla sijaitsevien perinteisten rakenteiden ja rakennelmien kuten esimerkiksi kiviaitojen, kivisiltojen, suovien, haasioiden, pieleksien, karjasiltojen, kivisaarekkeiden ja riukuaitojen ylläpitoa ja hoitoa sekä sopimusalueille vievien polkujen perustaminen. Hoito- ja toimenpiteillä ei saa vaarantaa metsäsaarekkeella olevia luontotyyppisiä kohteita. Toimenpiteiden on perustuttava suojelusuunnitelmiin, jotka alueelliset ympäristöviranomaiset ovat laatineet kaikkein uhanalaisimpia lajeja koskevia sopimuksia varten. Pellon reunavyöhykkeen ja metsäsaarekkeen hoitona on oltava vähintään joka toinen vuosi tapahtuva pensaiden ja taimien raivaus, niitto tai laidunnus ellei hyväksytyssä suunnitelmassa muuta esitetä.

Sopimusaluetta ei saa metsittää, lannoittaa eikä käsitellä kasvinsuojeluaineilla. Elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskus voi tapauskohtaisesti sallia lannoituksen luonnonvaraisten lintujen levähdys- ja ruokailualueilla sekä kasvinsuojeluaineiden käytön esimerkiksi niitettävien alueiden kantokäsittelyssä. Tapauskohtaisesti sallittu laidunnus on toteutettava niin, että se ei aiheuta alueen kasvillisuuden haitallista rehevöitymistä tai eroosiota. Eläimille voidaan antaa kivennäisiä ja vitamiineja, jos ne sisältävät vähän fosforia ja niiden käytöstä ei aiheudu alueen rehevöitymistä. Kivennäisten ja vitamiinien syöttö on järjestettävä katetusti siten, ettei niitä pääse leviämään sateen tai eläinten mukana syöttöpaikan lähiympäristöön. Syöttö paikka tulisi sijoittaa metsän laitaan tai lajistoltaan vähäarvoiseen kohtaan aluetta.

49 §

Alkuperäiskasvien viljely

Alkuperäiskasvien viljelystä tehtävän sopimuksen edellytyksenä on, että kysymyksessä on maatiaislajike tai -kanta, joka eroaa morfologisesti tai fenotyypiltään muista lajikkeista, tai on lajikeluettelosta poistunut kauppalajike tai on lajikeluettelosta poistuneen kauppalajikkeen muuntunut kanta. Maatiaislajikkeista, vanhoista kauppalajikkeista ja vanhojen kauppalajikkeiden muuntuneista kannoista on tehtävä lajiketutkimus tai lajikeaitouden määrittäminen ja lajikkeen on oltava rekisteröity. Lajikkeen tutkimuksessa sovelletaan Euroopan unionin kasvilajikeviraston (CPVO) ja Kansainvälisen lajikeoikeusliiton (UPOV) ohjeisiin perustuvaa lajikekuvauskäytäntöä. Oikeus lajikkeen tuettuun sopimussylläpitoon on ensisijaisesti sillä maatilalla, jolla lajiketta on viljelty vuosikymmeniä.

Viljelijän maatilalla on varastoitava ja säilytettävä ylläpidettävän alkuperäiskasvin kylvökelpoista siementä sopimuksessa erikseen ilmoitettava määrä. Maatilalla on kuitenkin varastoitava vähintään sellainen määrä sopimuslajikkeen siementä, että määrä on vähintään kaksi kertaa ylläpitoalan eli yhden hehtaarin kylvömäärä. Viljoja ja palkoviljoja on pääsääntöisesti lisättävä vuosittain. Nurmikasviviljelykset on perustettava ylläpitoaluetta varten. Ylläpitosiemenerä voidaan korjata maatilalla normaalikäytännön mukaisesti esimerkiksi toisena tai kolmantena vuotena kasvuston perustamisesta. Ylläpito- ja viljelystä ei tarvitse perustaa joka vuosi. Nurmelta voidaan muina vuosina korjata joko nurmirehusato tai siemensato markkinointitarkoitusta varten. Nurmikasvien yksittäisen ylläpito- ja viljelyksen ikä voi olla korkeintaan kolme perustamisvuoden jälkeistä vuotta. Ylläpidon on tapahduttava viljelijän tavanomaisesti käyttämin menetelmin, jotka lajikkeen ylläpitäjä on kuvannut lajikkeen rekisteröintivaiheessa. Ylläpitoaluetta on estettävä sopimukseen kuuluvien lajikkeiden sekoittuminen tai risteytyminen nykyajikkeiden kanssa. Sekoittuminen tai risteytymisen estämisen lisäksi viljelijän on kiinnitettävä huomiota esi-

kasveihin sekä ristipölytteisten lajien osalta riittäviin eristys-eräisiin.

Viljoilla ja heinäkasveilla on oltava kulu- nut kaksi vuotta sekä nurmipalkokasveilla ja palkoviljoilla kolme vuotta siitä, kun lohkoilla on viimeksi viljelty saman kasvilajin eri laji- ketta tai saman lajikkeen aitoudeltaan tunte- matonta erää. Peltolohkoilla on noudatettava seuraavia eristys-eräisiä sellaisiin kasvus- toihin nähden, joiden kanssa ei-toivottu ris- teytyminen on mahdollista: rukiilla 300 met- riä sekä heinäkasveilla, nurmipalkokasveilla ja palkoviljoilla 200 metriä. Ohran, kauran ja vehnän siemenviljely ei saa sijaita niin läh-ellä toista saman lajin viljelystä, että on olemassa sekoittumisvaara esimerkiksi kor- juun yhteydessä.

Kasvukauden aikana viljelijän on pidettävä maataislajikkeiden, vanhan kauppalajikkeiden tai vanhojen kauppalajikkeiden muuntuneiden kantojen viljelystä 4 §:ssä säädettyjä muistiinpanoja. Ylläpito-eräisiä seurataan viljelystarkastusten ja kenttäkoetarkastusten avulla. Sopimuskauden aikana Elintarviketur- vallisuusvirasto tekee maatilalle vähintään yhden viljelystarkastuksen, nurmikasveilla pääsääntöisesti sinä vuonna, jona viljelijä ai- koo korjata uuden ylläpitoerän. Viljelystar- kastuksessa todetaan lajikkeen aitous tutki- malla, onko kasvusto kuvausta vastaava. Li-

säksi tarkastetaan, esiintyykö viljelyksellä haitallisessa määrin vieraita lajikkeita tai muita haitallisia viljelykasveja sekä noudate- taanko eristys-eräisiä. Myös varastoti- lanne tarkastetaan. Viljelijän on itse pyydet- tävä viljelystarkastus maatilalleen Elintarvi- keturvallisuusviraston siementarkastusyksik- köstä viimeistään 22 päivänä toukokuuta sinä vuonna, jona tarkastus halutaan tehtävän.

Kerran sopimuskauden aikana tutkitaan kenttäkoetarkastuksen avulla kannan aitou- den säilyminen ja mahdolliset kannan ilmi- asussa tapahtuneet muutokset. Viljelijän on toimitettava uudesta ylläpitoerästä näyte Elintarviketurvallisuusviraston siementarkas- tusyksikköön viimeistään 30 päivänä huhti- kuuta neljäntenä sopimusvuonna. Jos tämä ei ole nurmikasvien ylläpito-eräisiä mah- dollista ja sopimusta aiotaan jatkaa, näytteen voi toimittaa myös viimeisenä sopimusvuou- tena viimeistään 30 päivänä huhtikuuta.

Tämä asetus tulee voimaan 23 päivänä maaliskuuta 2011. Asetuksen 7 §:n 2 mo- mentti tulee kuitenkin voimaan vasta 1 päi- vänä tammikuuta 2012.

Ennen asetuksen voimaantuloa voidaan ryhtyä asetuksen täytäntöönpanon edellyttä- miin toimiin.

Helsingissä 18 päivänä maaliskuuta 2011

Maa- ja metsätalousministeri *Sirkka-Liisa Anttila*

Vanhempi hallitussihteeri Suvi Ruuska